

Ibi: *Etiā habentes canonicum titulum.*

26 Is qui jus in Beneficio legitime obtinuit, sub pœna illius amittendi prohibetur propria auctoritate, ac vi actualem capere possessionem. Lefsius de just. & jure, lib. 2. cap. 34. num. 187. vers. Decimoquarto; Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 58. Farinac. in praxi, q. 175. v. 64. Pontan. de spol. lib. 1. cap. 9. à num. 91. Garcia part. 11. cap. 10. §. 3. à princ. & alii apud Barbof. collect. cap. Eum qui, num. 3. de prabend. in 6. Ut autem præfata incuratur pœna, debet violentia intervenire in eum qui est in possessione, nec fat erit propria auctoritate ingredi possessionem, ut tenet Rebuff. de pacif. possess. n. 286. quem refert, ac sequitur Garcia num. 212. qui num. 215. docet, habentem jus ad beneficium, ut habet præsentatus, electus, illud amittere si capiat possessionem, aut se ingerat administrationi, quanquam vim non adhibeat. Pœnam dicti capitis Eum qui, non incurrit occupans violententer aliquod prædium beneficii, in quo jus habet, Barbofa cum aliis ibi, num. 4.

Ibi: *Est tamen necessaria.*

27 Ei qui Beneficio Ecclesiastico, violententer spoliatur, competit interdictum *Unde vi*. Rebuff. in Praxi Benefic. tit. de rescript. ad Benefic. vac. n. 9. quod verum habet post captam possessionem, alioquin etsi titulum obtinuerit Beneficiarius, & administrat, eo remedio uti non valebit, ut docet D. Covar. hic; non enim in Beneficiis per actus administrationis acquiritur possessio, sed opus est superioris auctoritate. Rebuff. ubi proxime, lib. 1. cap. 19. de requis. in lit. collat. num. 22. Barbofa ubi nuper, num. 3. in fin. Hoc autem interdictum non datur, nisi civiliter, aut naturaliter possidentibus, l. 1. §. Hoc interdictum, & §. Dejicitur, de vi & vi arm. Pichard. in §. Recuperanda num. 6. Inst. de interd. Donell. lib. 1. cap. 31. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, n. 181.

Verf. *Secunda igitur.*

28 Quæstionis est, an qui obtinuit Beneficii canonicum titulum, possit propria auctoritate apprehendere possessionem, ut videre est apud Garciam part. 4. cap. 2. ex num. 4. qui pro utraque sententia laudatis pluribus, affirmantem tuetur. Negantem amplectitur cum D. Covar. & aliis Barbofa collect. d. cap. Eum qui, num. 6. ubi testatur quod solent literæ expediri exequutoriales, ut provifus per exequutorem in Beneficii possessionem inducatur. Contestatur Vivian. in Praxi jurispatron. lib. 13. cap. 2. num. 14. vers. Sed praxis, & num. 5. tradit formam possessionis capiendæ.

Ad Num. 7.

29 Pro enodatione præcedentis controversiæ sequentes casus D. Covar. distinxit. Primus, cum Prælatas conferens beneficium, habensque facultatem immittendi in actualem possessionem, præstat investituram provifio per pileum, vel signum aliud, & tunc censetur concessa facultas propria auctoritate ingrediendi possessionem, modo vacua sit. Rebuff. sup. lib. 1. cap. 23. de miss. in possess. num. 6. Barbofa collect. cap. Auctoritate, num. 3.

de Inst. ubi alii. Imò controvertitur an per investituram possessio transferatur, ut ait Tiraquel. tract. mors omni. solv. declar. 1. num. 5. quod huic sententiæ adstipulatur, cui subscribent necessariò omnes absolute tenentes, licere provifio possessionem propria capere auctoritate, quos refert, ac sequitur Garc. d. cap. 2. num. 6. Nihilominus in praxi receptum non habetur, teste Rebuff. ubi proxime, & adeo verum est, ut licet in exequutorialibus tribuatur facultas capiendi propria auctoritate possessionem: stylus tamen Rotæ se habet in contrarium. Ludov. Gom. reg. de triennali possess. q. 17. vers. Sic etiam & quinto.

Verf. *Secundus casus proponitur.*

Qui legitimo titulo nixus possessionem vacuam propria auctoritate occupat, non afficitur pœna capitis Eum qui 18. de prabend. in 6. nec privatur jure quod obtinet in Beneficio. Rebuff. d. cap. 23. num. 3. cum seqq. Garcia de Benefic. part. 11. cap. 10. §. 3. num. 212. Farin. in Praxi, quest. 175. n. 67. Pro qua resolutione stant laudati per Garciam d. n. 6. & adde tradita sup. n. 26.

Ibi: *Auctoritate Glossæ in l. ult.*

De hac glossæ opinione in l. ult. C. Unde vi, videndus Farinac. num. 48. & 49. Menoch. de recuper. remed. 13. à num. 28. non quidem sancionis illius pœnâ coercetur, si illic se dominum docuerit rei, cujus vacuam possessionem auctoritate propria apprehendit.

Verf. *His præterea suffragatur.*

Qui rem sibi legatam propria auctoritate apprehendit, jus quod in illa habet, amittit, l. Non est dubium 5. C. de legat. quod restringitur cum hæres adhuc ipsius res possessionem nactus non fuerat. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. ult. n. 10. Argel. de legit. contradiet. q. 10. n. 74. Menoch. de recuper. remed. 5. num. 31. Azeved. in l. 3. num. 36. tit. 13. lib. 4. Recop. Farinac. d. q. 175. num. 339. ubi plures, & apud Castill. de usufruct. cap. 6. num. 19. ipse tamen cum D. Covar. sentit, pœnam legis de juris rigore locum habere etiam ante aditam hæreditatem, quibus accedit Azeved. n. 34. Sed in his tempus terere non oportet, cum hujus constitutionis & similibus severitas in desuetudinem abierit, ut præter Præsidem nostrum observat Castill. num. 23. Azeved. in l. 1. num. 183. tit. 4. lib. 5. Recop. tamen per istam recopilationis legem, correptam non esse quoad legatarium Imperialem legem Non est dubium, adnotant Azeved. ibi, Castill. num. 24. Padilla in l. Eam quam, n. 115. C. de fideicom. De præfatis constitutionibus, & de lege Si quis in tantam, C. unde vi, fuse disserit Farinac. d. q. 175. à princ.

32 Quavis legatarius non subijciatur pœnæ dictæ legis Non est dubium, secundum præmissa, competit tamen hæredi interdictum Quorum bonorum, ut illi res ablata de hæreditate restituatur, ut observant omnes proximè laudati: quod limitant aliqui ubi Falcidiæ locus non est. Peregrin. de fideicommiss. art. 47. num. 6. Argel. sup. quest. 7. num. 74. Hippol. Rimin. in princip. Institut. de donat.

Verf. *Oportet tamen prius.*

33 Violenter ingredi possessionem Beneficii dicitur, quoad pœnam capitis Eum qui, de prabend. in 6. qui renuente, ac contradicente possessore, eam apprehendit, tametsi spoliatus ad resistendum non processerit. Farinac. dicta quest. 175. num. 64.

Verf. *Quod si quis lite.*

34 Qui obtentâ sententiâ super Beneficio, litteras impetrat exequutoriales adversus possidentem, non prohibetur earum virtute possessionem propria capere auctoritate, nisi possessor renitatur, quem expellere per se victori non licebit, etiam si præfata facultas in exequutorialibus concedatur, ut fieri solet Guttier. Canoniar. lib. 1. cap. 4. n. 28. Farinac. d. q. 175. num. 67. & alii plures de praxi ista agentes apud Garciam de Benefic. part. 6. cap. 5.

Verf. *Illud prætermittendum.*

35 Intrusus est ille, qui absque justo, & legitimo titulo Beneficium Ecclesiasticum occupat, quod pluribus modis contingit, de quibus Rebuff. in Praxi Beneficior. ad regul. de subrogand. colligitant. gloss. 4. num. 4. cum seqq. Garcia part. 11. cap. 10. num. 223. Barbofa collect. cap. Cum jam dudum, num. 2. de prabend. Vivian. Prax. jurispatronat. lib. 13. cap. 8. num. 109. Tondut. 99. Beneficial. part. 1. cap. 17. à num. 8. & part. 2. cap. 1. §. 9. n. 34. Azor. Inst. moral. part. 2. lib. 7. cap. ult. vers. Decimo quaritur, apud quos videas quibus pœnis afficiatur intrusus. Mascard. de probat. concl. 937.

Ibi: *Constat præterea conclusio.*

36 Cum quis, licet falsò, credit se jus in Beneficio legitime obtinuisse, ab intrusionis excessu propter bonam fidem excusatur, tametsi violententer possessionem adeptus: sed si sciat se titulo carere, intrusus, & violentus possessor habebitur.

Ibi: *Imò nec erit intrusus.*

37 Quæritur an intrusus censeatur qui retinet Beneficium post patratum crimen dignum pœna privationis? De quo Glossa in cap. Cum super, de caus. possess. & propriet. Azor. ubi proxime, Rebuff. d. gloss. 4. n. 13. & 14. ubi distinguit inter delicta, quæ ipso jure privationis pœnam important, ac cætera, ubi sententiâ opus est.

Verf. *Tertius casus ex præcedentibus.*

38 Disquiritur, num qui jus in Beneficio obtinuit, si propria auctoritate possessionem vacantem ingrediatur, aliquam pœnam arbitrio iudicis mereatur? Et nullam illi irrogandam esse, sentiunt plerique, qui tenent fas esse habenti canonicum titulum capere per se actualem possessionem, in qua nullus reperitur. Eos congestit Garcia part. 4. cap. 2. num. 6. sed quæstionis resolutionem inferius cum D. Covar. subijciam.

Ibi: *Ad Archidiaconi officium pertinere.*

De jure munus est proprium Archidiaconi in 39 possessione constituere provifos ab Episcopo de Beneficiis; sed id de consuetudine non servatur, sed ipse, qui confert Prælatas, mittit in possessionem. Consulas Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 10. q. 6. num. 32. Barbofa collect. cap. Ad hæc, num. 6. de offi. Archidiacon. & de jur. Eccles. lib. 1. cap. 24. num. 32. Petr. Gregor. Synagm. lib. 15. cap. 20. num. 6. Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 19. num. 25. Azor. sup. part. 2. lib. 3. cap. 14. vers. Deinde in cap. Valer. Reginald. Prax. fort. pœnit. lib. 30. tract. 1. cap. 3. num. 49. Hodie qui valeant mittere in beneficii possessionem, tradit Rebuff. d. lib. 1. cap. 23. n. 11. cum seqq.

Ad Num. 8.

40 Qui canonica fretus institutione vacuam Beneficii possessionem amplectitur propria auctoritate (licet à jure suo non cadat, sicut prædicitur n. 30.) poterit aliqua levi pœnâ ad Superioris arbitrium coerceri. Actus tamen irritus non erit, imò legitime possessionis effectus operabitur. Hanc D. Covar. resolutionem quoad posteriorem partem probant Garc. part. 4. cap. 2. num. 6. in fin. Farinac. d. q. 175. num. 67. Sed priorem rejiciunt sententia cum communi, nullum excessum pœnâ dignum per hujusmodi possessionis ingressum admitti, quoties nemo in possessione reperitur. Verum quidquid de jure sit, in praxi nostri Præsidis sententiam arbitror sustinendam; etenim cum jam usu receptum habeatur, ut nullus absque Prælati mandato se ingerat possessioni adhuc vacuæ, ut refert Vivian. Prax. jurispatron. lib. 13. cap. 2. n. 5. & 14. vers. Sed praxis, ita ut prædo qui aliter adipiscitur, possit nuncupari, Rebuff. sup. num. 2. qui spreta auctoritate conferentis, propria seipsum in possessionem immittit, adversus consuetudinem operatur: quapropter non immeritò audacia, ac styli transgressio aliquomodo puniri poterit. Quod si possessio vacua non sit, tametsi possessor non contradicat, vitiosus censebitur ingressus, & arbitrio iudicis ingrediens est plectendus. Rebuff. n. 3. Garcia p. 11. cap. 10. n. 212.

Ad Num. 9.

Postquam Beneficium acceptatione quæsitum 41 est, procurator ex mandato generali valet illius apprehendere possessionem, ut D. Covar. videtur. Verum quod speciale desideretur, observant Vivian. d. cap. 2. num. 3. Ricc. Prax. Archiepisc. Neap. decis. 189. num. 194. Barbofa collect. cap. Si tibi absentis, num. 14. de prabend. in 6. Flamin. de resignat. Beneficior. lib. 10. quest. 6. num. 13. nec sufficit generale cum libera. Barbofa claus. 35. num. 28. sed necesse non est singulare ad capiendam certi beneficii possessionem. Barbofa d. n. 14. Hæc posterior opinio roboratur ex eo, quod in beneficalibus indistinctè mandatum speciale requiritur. Tusch. lit. M. concl. 52. n. 39. Barbofa in d. cap. Si tibi, n. 13. Gratian. discept. cap. 66. n. 35.

Ad Num. 10.

Per investituram, quæ fieri solet per annuli, 42 aut pilei impositionem, possessio Beneficii non acquiritur

adquiritur proviso. Barbosa collect. cap. Per tuas, in fin. de donat. & in cap. Auctoritate, num. 3. de instr. ubi alii, Rebuff. d. cap. 23. num. 6. Aliàs in profanis disputatur, an investitura transferat possessionem: de qua quæstione consulendi quos refert Tiraq. tract. mors omni. solv. declar. 1. num. 5. Ubi autem collatio non præcessit, Prælati habens potestatem investituræ Beneficium conferre censetur, ut D. Covar. docet, quod investito acquiritur; nam ex quo se investiri patitur, acceptandi voluntatem patefacit, cum hæc non minus factis, quàm verbis declaretur, l. Pro hærede 20. de acquir. hæredit. l. Sicut 8. §. Non videtur, quib. mod. pign. vel hypoth. solv.

Ibi: Imò est is qui habet.

43 Simili modo per nudam possessionem Beneficii proprietates quæri potest, veluti si is cujus est conferre, in possessionem inducat actualem, nulla institutione præmissa; quia cum possessionis traditio supponat titulum, hunc censetur tacite præbere, qui tradidit illam; qui enim vult consequens, vult & antecedens quod necessarid præcedere debet, l. Illud 76. de acquir. hæredit. cum aliis apud Barbof. axiom. 54. num. 1. ubi plures: ac concessio consequenti, antecedens necessarium intelligitur concessum, l. Ad legatum 62. de procurat. §. Idemque juris, Insti. qui, & ex quib. caus. manum. non lic. Farinac. fragm. lit. E, num. 229. Everard. loc. à concessione consequentis ad concess. anteced. ex num. 1.

Verf. Sed si Prælati.

44 Beneficii possessio acquiritur per annuli traditionem, vel signum aliud in conspectu ipsius Beneficii, si eam exequatur qui potestatem habet mittendi in possessionem, Tusch. lib. P, concl. 407. num. 7. Mascard. de probat. concl. 1184. num. 2. Imò per inspectionem solam transferri hujusmodi possessionem, constabit ex adnotatis infra, num. 51. Per quos actus regulariter possessio Beneficii Ecclesiastici soleat conferri, refert Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 23. num. 26. cum seqq. Lambertin. de jure patron. lib. 2. part. 3. §. 11. art. 7. & 8. Vivian. in Praxi juris patron. lib. 13. cap. 2. num. 5.

Ad Num. 111.

45 Per actus quosdam fictos, ita dictos quia rei apprehensio non intervenit, possessionem transferri, & acquiri posse, jure constitutum est, de quibus Tusch. ubi proximè, Molin. de just. & jur. disp. 13. à num. 3. Lessius eod. tract. lib. 2. cap. 3. num. 47. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, num. 45. cum seqq. Cujac. ad lib. 1. definition. Papiniani in l. Clavibus, de contr. empt. Petr. Gregor. Synagn. lib. 20. cap. 10. n. 9. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, à num. 139. quæ sanè possessio vera est, & suos producit effectus ac si naturaliter per apprehensionem fuisset quæsitæ. Barbosa cum pluribus collect. cap. Contingit, num. 2. de dolo & contum. & adnotavi sup. lib. 2. cap. 19. n. 6.

46 Inter ceteros actus fictos clavium traditio numeratur, veluti si quis merces in taberna, aut vinum in horreo habens, ea alienaverit, clavibus tabernæ, vel horrei traditis, possessio rerum ibi depositarum in recipientem transfertur, l. 7. tit. 30. p. 3. ubi Gregor. Lop. Anton. Gom. n. 60.

Cujac. sup. & iterum in ead. l. Clavibus, sub tit. de contr. empt. Anton. Fab. in ration. ibidem, & omnes alii pronuper laudati. Sic non solum possessio, sed etiam dominium acquiritur, l. Quæ ratione 9. §. Item si quis, de acquir. ver. domin. §. Interdum, Insti. de rer. divis. ubi Pichard. Cujac. in d. l. Clavibus, Mascard. de probat. conclus. 1184. num. 8. Molin. num. 6. clavium namque traditione apud Romanos translatio dominii, & acquisitio significabatur, unde ubi uxor primùm ducebatur in domum viri, claves accipiebat, quia domina familiæ, & bonorum socia quoad usum constituebatur, eademque claves restituebat cum per divortium separabatur. Cujac. ubi proximè, Ouald. lib. 13. cap. 21. Petr. Gregor. lib. 9. cap. 15. n. 13. & 14.

Verf. Ceterum Tiraquellus.

Est quæstionis, an clavium traditio fieri debeat præsentem re, quæ alienatur, ut transferatur possessio: Et in specie dicte legis Clavibus, communis sententia habet, rei præsentiam desiderari, quod aperte probat Papinianus ibi, Si claves apud horrea tradita sint: & Regia constitutio in d. l. 7. in hæc verba, Estando y delante. Et ita observant quotquot nuper laudavi, quanquam cum Tiraquello dissentiant aliqui, ut videre licet apud Mascard. concl. 298. num. 7. Tusch. ubi sup. Greg. Lop. in d. l. 7. In qua controversia D. Covar. duplicem casum distinguit: aut enim venduntur, seu donantur res quæ in horreo reconduntur; & tunc traditio clavium fieri debet, ubi agentes horreum proximum ac præ oculis habeant: aut alienatur ipsum horreum, seu domus, cujus claves traduntur; & licet longè ab illis traditio fiat, transferetur possessio. Quam distinctionem amplectuntur Rebuff. ad leg. Gall. in præfat. tract. de mater. possessor. num. 64. verf. Item advertendum est, Mascard. de probat. concl. 1184. num. 18. & 19. Assentiuntur Anton. Gom. sup. num. 60. verf. Item adde, in solut. ad sec. argum. Gregor. Lop. in d. l. 7. & in l. 66. gloss. 2. tit. 18. part. 3. Ratio discriminis redditur, nam claves sunt pars horrei, ac ejus instrumentum, per quarum apprehensionem ubique factam horreum ipsum apprehensum censetur: sed claves nullam connexionem cum mercibus in horreo depositis habent, nec pars illarum censerentur possunt; ideo traditio exequenda prope horreum, ut per aspectum acquiratur possessio, & saltem continens pro contento oculis agentium percipiatur. Vide Mascard. n. 8. & 18.

Verf. Quæ ratione dum nostrates.

Ecclesiastici Beneficii possessio etiam per solam inspectionem piunaculi Ecclesiæ tradi potest. Gregor. Lop. in l. 7. tit. 30. part. 3. Cujac. ad lib. 1. definitionum Papin. in l. Clavibus, de contr. empt. Rebuff. in praxi benefice. lib. 1. cap. 23. num. 34. regulariter namque per actum fictum inspectionis rei acquiritur possessio, l. 1. §. Si jusserim, Quod meo 18. §. Si venditorem, de acquirend. possess. Molin. dicta distinat. 13. num. 3. Anton. Gomez in lege 45. Tauri, num. 45. Cujac. in l. Clavibus, de contr. empt. Lessius, & alii, quos refero sup. n. 45.

Ad Num. 12.

49 Est alius actus fictus, quo acquiritur possessio, traditio scilicet instrumenti, seu tituli, l. 1. C. de donat. l. 8. tit. 30. part. 3. Molin. sup. num. 4. Anton. Gom. num. 57. Gregor. Lop. in d. l. 8. Mathienz. in l. 1. gloss. 6. num. 2. tit. 6. lib. 5. Recop. Azeved. ibid. m, num. 36. Mascard. concl. 1185. num. 1. & reliqui recentis sup. num. 45. Quæritur hic, quod instrumentum tradere opus sit, an verus, quod erat titulus vendentis, vel donantis; aut recens, quo Ipsa præsens venditio, sive donatio continetur? Quoad jus commune attinet, vera est, ac recepta sententia, quod traditio novæ scripturæ non prodest ad transferendam possessionem, ut videre licet apud omnes proximè laudatos. Non tamen dubito, quin si te præsentem hoc instrumentum traderetur, acquireret possessionem donatarius, seu emptor per aspectum, traditioque instrumenti deserviret in signum possessionis translata: secus si res non existeret præsens.

50 De jure nostro regio aniceps versatur inter nostratus controversia; nam in l. 8. tit. 30. p. 3. aperitissimis verbis decilum apparet quod per traditionem scripturæ de novo confectæ, qua præsens venditio, aut donatio continetur, possessio transferat in accipientem titulum. En constitutionis regie contextum: Dando algun ome à otro heredadamiento, ó otra cosa qualquier, apoderandole de las cartas porque la el ovo, ó faciendo otra de nuevo, dando ge la gana la possession, maguer non le apodere de la cosa dada corporalmente. Quam legem, ut ait noster Præses, alii ex nostratibus sic interpretari student, ut juris communis correctionem repellant, de quo Molin. Anton. Gom. Mathienz. & Azeved. ubi proximè. Verùm ingenè profiteor verba legis violentiam pati ex interpretatione, quam doctissimi Interpretes excogitarunt: quare verius videtur, quod jure Partitarum inductum sit, ut traditione recentis tituli possessio apud nos acquiratur, prout sentit Greg. Lop. in d. l. 8. gloss. 2. Molin. sup. n. 4. Ant. Gom. d. n. 57. Cald. Pereyra de empt. & vend. cap. 21. n. 24. Mathienz. d. gloss. 6. n. 5. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, n. 150. Azeved. in d. l. 1. Recop. n. 36. ubi tenuit possessionem de jure Regio minime transferri, nisi coram rebellionem instrumentum tradatur: quod dubium videtur, nam lex 1. tit. 6. lib. 5. Recop. ex qua id Azevedus deduxit, agit de irrevocabilitate meliorationis, non de possessione transferenda, ut D. Covar. animadvertit hic.

51 Oportet observare, quod ut transferatur possessio ex traditione instrumenti, opus non est, quod fiat re, quæ alienatur, præsentem. Cujac. ad lib. 1. definition. Papiniani, in l. Clavibus, ad fin. de contr. empt. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, num. 58. Hermosilla in l. 3. gloss. 1. num. 41. tit. 4. part. 5. Mascard. sup. conclus. 1184. n. 24. ubi alii. Vide prænotata n. 49. in fin.

Verf. Acquiritur item possessio.

52 Si propter bellum, pestem, aliudve impedimentum tutò accedere non liceat ad Ecclesiam Beneficii, nec ad locum, ex quo prospici possit, in remoto, ac extra conspectum possessionem tradi permittitur per signum aliquod, juxta prænotata num. 44. nam ubi accessus non est tutus, possessio jure confertur, etiam si res possit. D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

denda sic remota existat, ut oculis percipi non possit, sicuti probant jura à D. Covarruv. exhibita, atque observant Anton. Gom. sup. num. 54. Tiraquell. de jur. constitut. part. 3. limitat. 17. num. 10. Villalob. Erar. commun. opin. lit. P, num. 147. Molin. d. disp. 13. n. 2.

Ad Num. 13.

Capta possessione per ingressum in Ecclesiam, seu domum Presbyteri, omnium quæ ad Beneficium spectant, possessor constituitur immixtus, ac si singula apprehendisset. Rebuff. in Praxi Benefic. lib. 1. cap. 23. num. 33. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 34. num. 109. Vivian. in Praxi juris patron. lib. 13. cap. 2. num. 8. Tondut. quæstionum Beneficialium part. 1. cap. 111. num. 14. Idem evenit si per clavium Ecclesiæ traditionem capiatur possessio. Menoch. de retinend. remed. 3. num. 584. Mascard. de probat. concl. 1184. n. 17.

Ibi: Non tamen sufficit accipere.

Si Beneficiarius caperet possessionem unius prædii, aut agri, etiam animo possidendi cetera Beneficii bona, id non consequetur, sed opus erit, quod unamquamque rem sigillatim apprehendat. Gonzal. ubi proximè, cum aliis: quod similiter contingit in hærede, & aliis, qui titulo universali ad possidendum adveniunt; nam una re hæreditaria apprehensa, non acquirit reliquarum possessionem. Menoch. de adipiscend. remed. 4. num. 799. & de retinend. remed. 2. num. 282. Anton. Gom. in l. 45. Tauri, num. 39. verf. Tercio intelligo, videndus ex num. 37. ubi fusè disserit, quando apprehensione unius rei aliarum possessio acquiratur. Ex quo observandum, quod apprehensa aliqua re ex hæreditariis, quæritur quasi possessio juris universalis hæredi non rerum singularum, l. Restituta, ff. ad Trebellian. Similiter in Beneficiario contingit, cui competent remedia retinendæ, ac recuperandæ, si spoliatur Beneficio; non tamen si bona, quæ non apprehendit, usurpentur ab alio, atque ita accipienda videntur quæ Antonius Gomezius tradit interpretatus dictam legem Restituta, ubi proximè. Nec mirum est, ut qui universitatem possidet, res sub illa contentas non possidere intelligatur, l. Qui universas 30. de acquirend. possess. l. Eum qui 23. de usucap. cum consonantibus adductis per Glossam in d. l. Qui universas, verb. Non videtur.

SUMMARIUM.

- 1 Evictionis definitio, & quid sit evincere.
- 2 Evicta re, ad qua venditor emptori teneatur.
- 3 Ampliatur ad alios contractus, & negotia ex quibus datur evictio, & de illis remissive.
- 4 Quibus casibus quavis res sit evicta, nulla emptori in venditorem competit actio, remissive.
- 5 Qui sciens rem alienam emit, sequenti evictione nec pretium reperere à venditore poterit: quod limitatur, cum expressim convenit, ut de evictione venditor teneatur.
- 6 Utrum si pretium vertatur in utilitatem venditoris,